

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu er besluttet at nedsætte. Hvis ingen udtaler sig herimod, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik da til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Valgt blev: *Jørgen Møller, Andrea Brochmann, Henry Hansen, Ingeborg Hansen, Kantsø, M. P. Madsen, Offersen, Lannung, Anna Westergaard, Jefsen Christensen, Esther Malling Pedersen, Stegger Nielsen, Lisbet Hindsgaul, Jørgen Otsen og Schaumann.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2009).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom, saaledes som dette Forslag er vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget.

I den nuværende Situation maa vi jo af forskellige Grunde regne med en forholdsvis stor Pengerigelighed. Bl. a. staar vi utvivlsomt over for Realisation af en ikke ubetydelig Del af Landbrugsbesætningerne og af de Varelagre, som findes i Byerne, baade Købmandslagre og Industrilagre, og

det vil ikke være muligt at erstatte disse Varelagre med nye. Endvidere er der af Staten og Nationalbanken gjort en Indsats for at tilvejebringe likvid Kapital, bl. a. gennem Oprettelse af en Kreditfond. Den forholdsvis store Pengerigelighed, som man saaledes maa forudse, skulde jo gerne benyttes til Igangsættelse af Arbejde i beskæftigelsesmæssigt Øjemed, men det kan befrygtes, at den i hvert Fald i en vis Udstrækning vil blive benyttet til Spekulation i Pantsætning af fast Ejendom, og at den derigennem vil medføre en Prisstigning paa Ejendomme, hvilket navnlig i Fremtiden kan faa meget uheldige Følger. Jeg behøver i saa Henseende sikkert kun at henvise til de Erfaringer, vi gjorde efter sidste Verdenskrig. De Ulemper, for ikke at sige Ulykker, som denne Spekulation afstedkom, har vi sikkert alle i frisk Erindring. Det medførte mange Vanskeligheder, ogsaa for Lovgivningsmagten, at afbøde de værste Følger deraf. Det er altsaa Forslagets Formaal at hindre en saadan Spekulation.

Lovforslagets § 1 bestemmer, at der ikke kan tinglyses Gæld paa fast Ejendom ud over 90 pCt. af Ejendomsskylden for Ikke-Landbrugsejendomme og 100 pCt. for Landbrugsejendomme med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar, saaledes som denne Værdi var ansat ved sidste Opgivelse til direkte Skat. Det er altsaa den almindelige Regel, men fra denne Regel er der visse Undtagelser.

I Lovforslagets § 2 hedder det saaledes, at naar Overdragelsen sker til Ægtefælle, Børn eller Svigerbørn eller i Anledning af, at Ejendommen paa Skifte udlægges en Ægtefælle eller Arving, forhøjes den i § 1 fastsatte Laanegrænse for Landbrugsejendomme til 110 pCt. og for andre Ejendomme til 100 pCt. af Ejendomsskylden, for Landbrugsejendomme med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar.

Ogsaa i § 3 findes forskellige Undtagelser, som jeg dog ikke skal nævne enkeltvis, da ærede Medlemmer lige saa let selv kan gøre sig bekendt med dem.

Ifølge § 5 er fra Lovens Bestemmelser undtaget Ejendomme, der udelukkende eller overvejende anvendes til industriel eller haandværksmæssig Brug, eller som alene anvendes til Beboelse og Værksted el. lign. for Indehavere af Industri- og Haandværksvirksomhed, og som tilhører Indehaveren af Virksomheden. Naar disse Ejendomme er undtaget, skyldes det dels, at de i al Almindelighed har en anden Karakter, og at deres Ejere som Regel skaffer Pengé paa